

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 13/15
Luxemburg, 3 februarie 2015

Hotărârea în cauza C-172/13
Comisia/Regatul Unit

Legislația britanică ce permite degrevarea transfrontalieră la nivelul grupului în anumite condiții, introdusă ca urmare a Hotărârii „Marks and Spencer”, este compatibilă cu dreptul Uniunii

În Regatul Unit, sistemul de degrevare la nivelul grupului permite societăților din cadrul unui grup să efectueze între ele o compensare a profiturilor și a pierderilor. Sistemul în vigoare până în 2006 nu permitea totuși luarea în considerare a pierderilor suferite de societățile nerezidente. În 2006, în urma Hotărârii Marks & Spencer a Curții¹, legea britanică a fost modificată în scopul de a permite, cu anumite condiții, degrevarea transfrontalieră la nivelul grupului. Aceste dispoziții, cuprinse în prezent în Legea din 2010 privind impozitul pe profit (Corporation Tax Act 2010, denumită în continuare „CTA 2010”), impun ca societatea nerezidentă să fi epuizat posibilitățile de luare în considerare a pierderilor în cursul exercițiului fiscal în care acestea au luat naștere și al exercițiilor fiscale anterioare și să nu existe nicio posibilitate de luare în considerare a pierderilor în cursul exercițiilor fiscale viitoare. În temeiul CTA 2010, elucidarea aspectului dacă pierderile vor putea fi luate în considerare în cursul exercițiilor fiscale viitoare trebuie efectuată prin referire la situația așa cum se prezintă imediat după încheierea exercițiului fiscal în cursul căruia au fost suferite pierderile.

Comisia consideră că normele CTA 2010 au ca efect faptul că este aproape imposibil ca o societate-mamă rezidentă să beneficieze de degrevarea transfrontalieră la nivelul grupului, întrucât nu permite în practică luarea în considerare a unor astfel de pierderi de către societatea-mamă rezidentă decât în două situații, și anume, în primul rând, în situația în care legislația statului de reședință al filialei în cauză nu prevede nicio posibilitate de reportare a pierderilor și, în al doilea rând, în situația în care filiala nerezidentă intră în lichidare înainte de încheierea exercițiului fiscal în cursul căruia a fost suferită pierderea. Pe de altă parte, Comisia consideră că pierderile suferite anterior datei de 1 aprilie 2006 ar fi excluse de la beneficiul degrevării transfrontaliere la nivelul grupului, întrucât dispozițiile privind această degrevare prevăzute de CTA 2010 se aplică numai pierderilor suferite după 1 aprilie 2006, data intrării în vigoare a Legii finanțelor din 2006. Considerând, așadar, că aceste norme încalcă principiul libertății de stabilire, Comisia a introdus o acțiune în neîndeplinirea obligațiilor în fața Curții.

În hotărârea pronunțată astăzi, **Curtea respinge acțiunea în totalitate.**

În ceea ce privește condițiile impuse prin CTA 2010, Curtea constată că prima situație menționată de Comisie este lipsită de relevanță. Într-o situație în care legislația statului membru de reședință al filialei vizate nu prevede nicio posibilitate de reportare a pierderilor, statul membru în care are reședința societatea-mamă poate să refuze degrevarea transfrontalieră la nivelul grupului fără să încalce libertatea de stabilire. În ceea ce privește a doua situație, Curtea constată că Comisia nu a dovedit veridicitatea afirmației potrivit căreia CTA 2010 ar impune intrarea în lichidare a filialei nerezidente înainte de încheierea exercițiului fiscal în cursul căruia au fost suferite respectivele pierderi pentru ca societatea sa mamă rezidentă să poată beneficia de degrevarea transfrontalieră la nivelul grupului. Astfel, CTA 2010 nu impune nicio cerință cu privire la intrarea în lichidare a filialei în cauză înainte de încheierea exercițiului fiscal în cursul căruia au fost suferite pierderile.

¹ Hotărârea Curții din 13 decembrie 2005 (cauza [C-446/03](#)), a se vedea și comunicatul de presă nr. [107/05](#).

Curtea mai amintește că caracterul definitiv, în sensul Hotărârii Marks & Spencer, al pierderilor suferite de o filială nerezidentă poate fi constatat numai dacă aceasta nu mai încasează venituri în statul membru în care are reședința. Atât timp cât această filială continuă să încaseze venituri, chiar minime, există o posibilitate ca pierderile suferite să mai poată fi compensate cu profituri viitoare realizate în statul membru în care aceasta are reședința. Or, Regatul Unit a confirmat, făcând referire la un exemplu concret al unei societăți-mamă rezidente care a beneficiat de degrevare transfrontalieră la nivelul grupului, că caracterul definitiv al pierderilor unei filiale nerezidente poate fi demonstrat în cazul în care, imediat după încheierea exercițiului fiscal în cursul căruia au fost suferite acele pierderi, respectiva filială și-a încetat activitățile comerciale și a vândut sau a eliminat toate activele sale care produceau venituri.

În ceea ce privește posibilitatea unei societăți de a beneficia de degrevare transfrontalieră la nivelul grupului pentru perioada anterioară datei de 1 aprilie 2006, Curtea constată că Comisia nu a dovedit existența unor situații în care degrevarea transfrontalieră la nivelul grupului pentru pierderi anterioare acestei date nu a fost acordată.

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3205

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106